

KOHTUOTSUS

Kohus	Tartu Maakohus Tartu Kohtumaja
Kohtukoosseis	kohtunik Kersti Kerstna-Vaks
Kohtuotsuse tegemise aeg	28. oktoober 2008
Tsiviilasi	A.A. hagi A.P. vastu 9750 krooni nõudes ja A.P. vastuhagi A.A. vastu müügilepingust taganemise ja 12049 krooni nõudes
Menetlusosalised ja nende esindajad	Hageja ja vastuhagi kostja: A.A. , Hageja ja vastuhagi kostja esindaja: vandeadvokaat Kaspar Lind, IMG AB, asuk Tartu mnt 2, Tallinn 10145 Kostja ja vastuhagi hageja: A.P., Kostja ja vastuhagi hageja esindaja: Peeter Kruus,
Menetluse liik	Kirjalik menetlus

RESOLUTSIOON

1. Hagi rahuldada. Välja mõista A.P. 9750 (üheksa tuhat seitsesada viiskümmend) krooni A.A. kasuks.

2. Vastuhagi jätta rahuldamata.

3. Poolte menetluskulud jätta A.P. kanda.

Pool võib esitada Tartu Ringkonnakohtule otsuse peale apellatsioonkaebuse 30 päeva jooksul alates otsuse kättetoimetamisest, kuid mitte hiljem kui viie kuu möödumisel esimese astme kohtu otsuse avalikult teatavakstegemisest.

ASJAOLUD

Pooled sõlmisid 4. juulil 2007. a sõiduauto Volkswagen Vento (ehitusaasta 1993) müügilepingu, mille kohaselt hageja müüs kostjale sõiduki hinnaga 19 000 krooni. Leping p 1 kohaselt kohustus kostja tasuma sõiduki eest osamaksetena, kokku 8 osamakset igakuiselt 10. kuupäevaks (viimane tasumine pidi toimuma 10. märtsil 2008. a. Kostja on tasunud koheselt 6000 krooni esimese maksena ja vastavalt lepingule veel kaks osamakset. Kokku on kostja tasunud hagejale 9250 krooni.

22. jaanuaril 2008. a taganes kostja lepingust.

HAGEJA NÕUE

Hageja leiab, et lepingust taganemine on õigusvastane ja palub kostjalt välja mõista lepingu järgi tasumata ostuhinna 9750 krooni. Kostja ostis kasutatud auto, mille mittevastavus lepingule ei saa ilmned pool aastat hiljem. Enam pole võimalik kontrollida, kas puudused on tekkinud sõiduauto kasutamisest kostja poolt või olid need olemas juba müügi ajal. Kostjal oli võimalus autoga tutvuda müügi ajal. VÕS § 118 lg 1 kohaselt kaotab taganemiseks õigustatud lepingupool õiguse

lepingust taganeda, kui ta ei tee taganemise avaldust mõistliku aja jooksul, kui ta sai teada või pidi teada saama olulisest lepingurikkumisest. Hagi on esitatud VÕS § 76 lg 1 ja § 208 lg 1 alusel. Menetluskulud palub hageja jätta kostja kanda.

KOSTJA SEISUKOHT (tl 18)

Kostja hagi ei tunnista. Kostja ei olnud teadlik lepingu sõlmimisel, et kasutatud sõiduautol ilmnenud puudused ei võimaldanudki seda kasutusele võtta. Tulenevalt tarbijaõiguse üldpõhimõttest on esmatähtis, et kasutatud asi oleks asja sihipärasel kasutamisel ohutu. 17. jaanuari 2008. a sõiduauto ülevaatuse akt ja ohutustest tõendavad, et sõiduki tehniline seisukord ei vastanud ohutusnõuetele ning sõiduauto kasutamine ei olnud võimalik.

VASTUHAGI (lk 35-36)

Kostja esitas 25. juulil 2008. a vastuhagi müügilepingust taganemise ja 12049 krooni nõudes. Sõiduauto ei vastanud lepingutingimustele. Müüja kinnitas auto täielikku kompleksust, kasutuskõlblikkust ja vastavust müügilepingu tingimustele, kuid sõiduki hilisema ülevaatuse käigus ilmnedid niivõrd olulised puudused, mis ei võimalda sõiduautot kasutada. Vahetult pärast auto ostmist avastas vastuhagi hageja, et käigud ragisevad, kolmandal päeval pärast ostu ütles üles bensiinipump ning järgmisel päeval avastas poeg, et autol puuduvad suunatuled. Ohtlik olukord tekkis siis, kui mootori padi koos käigukastiga murdusid auto tagurdamisel ning mootor nihkus auto salongi poole. Kolme kuu jooksul, mil autol oli kehtiv liikluskindlustus, oli auto rohkem remondis kui sõitis. Vastuhagi hageja informeeris müüjat tekkinud olukorrast telefoni teel, samuti palus müüjal auto tagasi võtta ning keeldus ülejäänud lepingujärgselt tasumisele kuuluvat müügihinda tasumast. Kuna müüja telefoni enam vastu ei võtnud, siis püüdis vastuhagi hageja saada ühendust kirja teel, mis oli samuti problemaatiline, kuna müüja ei võtnud kirju vastu. 17. jaanuari 2008. a sõiduki ülevaatuse akt ja ohutustest ning 7. juuli 2008. a tehtud ost-müügi kontrolli kokkuvõtte tõendavad, et ostetud sõiduauto ei ole sõiduvõimeline ja on ohtlik liikluses, mida saabki lugeda oluliseks puuduseks ja mis ei võimalda autoga sõita (sihtotstarbeliselt kasutada). Müüja teadis või pidi teadma auto lepingutingimustele mittevastavusest või sellega seotud asjaoludest, kuid ei avaldanud seda ostjale. VÕS § 219 sätestatud asja ülevaatamise kohustus vastuhagi hagejale kui tarbijale ei laiene. Tarbijale müüdi sõiduauto, millel olid varjatud puudused, mida ostja-tarbija auto vastuvõtmisel ei avastanud. Tarbijale müügi puhul eeldatakse, et müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis on olemas asja ostjale üleandmisel, isegi kui juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko lepidi kokku varasemaks ajaks. Tarbijale müügi puhul eeldatakse, et asja mittevastavus lepingutingimustele, mis ilmneb kuue kuu jooksul asja ostjale üleandmisest, oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale. Vastuhagi on esitatud tarbijakaitseseaduse § 4 lg 1 ja VÕS § 223 lg 3 alusel. Vastuhagi hageja palub kohtul lõpetada poolte vahel sõlmitud müügileping; välja mõista vastuhagi kostjalt lepingu järgi tasutud 9250 krooni ning vastuhagi hageja poolt kantud kulud seoses sõiduauto rikke tuvastamisega 2124 krooni; välja mõista menetluskulud vastuhagi kostjalt.

VASTUS VASTUHAGILE (lk 51-53)

Vastuhagis lähtutakse väärast eeldusest, et vaidlusaluses õigussuhtes on ostjaks tarbija. Vastuhagi kostja ei tegutsenud oma majandus- või kutsetegevuses, ta ei ole ettevõtja, kes võõrandas sõiduautosid. Vastuhagi hagejal oli võimalik autot ostes tutvuda auto tehnilise olukorraga. A. A postitatud teade on postitatud 8. oktoobril 2007. a, seega kolm kuud pärast lepingu sõlmimist. Auto tehnilist seisukorda puudutavad dokumendid on aga 17. jaanuarist 2008. a, mis on rohkem kui kuus kuud hiljem. Vastuhagis viidatud VÕS § 218 lg 1 2. lause ja lg 2 kuulaksid kohaldamisele tarbijale müügi korral, mis käesolevas asjas on välistatud. Kolm kuud ja kuus kuud ei ole mõistlik aeg kasutatud auto puhul lepingust taganemiseks. Teadmata on,

palju on vastuhagi hageja läbinud autoga sellel perioodil kilomeetreid. 8. oktoobri 2007. a teatisest ei nähtu selgelt, et A.P sooviks võlasuhet lõpetada, sest vastasel juhul ei oleks vajalik 22. jaanuari 2008. a taganemisavalduse saatmine. Vastuhagis esitatud rahaline nõue on põhjendamatu ka seepärast, et A. P on saanud autot kasutada, mis on rahaliselt hinnatav hüve. A. P peab hüvitama kasutuseelise, mis aga antud juhul katab (ja ületab) A. P nõude. Kõige madalamad autorendi hinnad on 250 krooni päevas. 8. oktoobriks 2007. a oli auto A. P kasutuses olnud 96 päeva, siis ka sellisel juhul ületab kasutuseelise väärtus A. P nõude. Tegelikult on A.P saanud autot kasutada rohkem kui 96 päeva. Vastuhagis esitatud nõue, et kohus lõpetaks lepingu, on vastuoluline ja väär. Kohus lepinguid ei lõpeta. Võlasuhte lõppemise alused on sätestatud VÕS §-s 186. Võlasuhet ei saa lõpetada korduvalt. 22. jaanuaril 2008. a on A.P juba esitanud A. A lepingust taganemise teate, millega seoses on A.A hagi esitanud. Kohtukulud jätta A. P kanda.

KOHTUISTUNG (lk 29-33)

Kohtuistung asjas toimus 30. juunil 2008. a, kus kohus kuulas ära ka tunnistaja Enn Kõopuu. Edasi menetles kohus asja poolte nõusolekul kirjalikus menetluses (lk 55).

Hageja seletas, et tegemist on suhteliselt vana autoga, mis oli ajal, mil kostja seda nägi remonditöökojas. Hageja ise ostis auto avariilisena 2004. a. Hageja lasi auto ära remontida. Auto ülevaatus toimus vist 2004. a ja siis sai auto uuesti arvele võetud. Viimane ülevaatus toimus 2007. a. märtsis. Hageja avaldas enne lepingu sõlmimist ka kostjale, et tegemist on avariilise autoga. Auto oli sõidukõlbulik. Tegemist ei ole tarbijamüügiga.

Kostja seletas, et ta oli müügihinnaga nõus, kuna tal oli kiiresti autot tarvis. Müüja ei avaldanud, et tegemist on avariilise autoga. Autokeskuses öeldi, et selline auto ei ole tegelikult ülevaatuses käinud. Enne ostmist vaatas kostja autot veidi üle. Proovisõidu tegi koos müüjaga. Pärast auto ostmist on autot remontinud enamasti kostja vennad. Tuttav, kelle nime kostja ei avalda, vahetas ära bensiinipumba. Auto sõidukõlblik ei olnud. Müüja ei avaldanud auto müümisel neid puudusi, mis avaldusid auto testimisel 7 kuud hiljem. Kostja on lepingust taganenud VÕS § 223 lg 3 alusel. Kui hageja kostjale raha tagastab, siis võib kostja hagejale auto tagastada.

KOHTU SEISUKOHT ja PÕHJENDUSED

Pooltel puudub vaidlus selles, et kostja ostis hagejalt 4. juulil 2007. a kirjaliku müügilepingu alusel järeelmaksuga sõiduauto Volkswagen Vento (ehitusaasta 1993) hinnaga 19 000 krooni (lk 4). Lepingu p 1 kohaselt pidi kostja tasuma müügihinna 9 osas, millest esimese osa 6000 krooni tasus kostja lepingu sõlmimisel ja järgnevad 8 osamakset 1625 krooni uus pidi kostja tasuma igakuiselt 10. kuupäevaks ülekandega hageja pangaarvele. Kostja on lepingu järgi tasunud kokku 9250 krooni. Tasumata on 6 osamakset kokku 9750 krooni.

Pooled vaidlevad eelkõige selles, kas kostjale üle antud sõiduauto vastas müügilepingu tingimusele ja kas kostjal oli õigus 22. jaanuari 2008. a taganemisavaldusega lepingust taganeda. Samuti vaidlevad pooled selles, kas käesoleva vaidluse lahendamisel tuleb lähtuda tarbijalemüügi sätetest.

VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Tarbijalemüügi sätteid ei kehti kahe tarbija vaheliste müügilepingute suhtes. Käesolevas asjas ei ole tõendeid selles, et hageja sõlmis müügilepingu majandus- või kutsetegevuses. Kostja ei ole vastavaid tõendeid esitanud ja hageja seda ei kinnita. Seega ei kuulu asjas kohaldamisele võlaõigusseaduse tarbijalemüüki reguleerivad sätted sh VÕS § 218 lg 2.

Asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu (VÕS § 208 lg 1). VÕS § 217 lg 1 kohaselt peab ostjale üleantav asi vastama

lepingutingimustele. Müüdnud asja lepingutingimustele vastavuse kontrollimisel on esmaseks aluseks pooltevaheline müügileping. Kostja väidab, et temale üleantud sõiduauto ei vasta müügilepingu tingimustele. Müügilepingus on asja iseloomustavate tingimustena kokku lepitud üksnes sõiduki margis, registreerimisnumbris ja VIN koodis. Kostja on ostanud kasutatud auto sellisena „nagu ta on“. Sõiduauto ülevaatuse aktist nähtub, et auto ehitusaasta on 1993 ja sõiduauto registreerimistunnistusest nähtub, et järgmise ülevaatuse tähtaeg on märts 2008. a (lk 12).

Kui müügilepingu sõlmimisel ei avaldata müüjale asja spetsiifilist kasutusviisi, tuleb asja lepingutingimustele vastavuse kontrollimisel lähtuda sellise asja tavalisest kasutusviisist ehk kasutusvõimalustest, mida ostja tavaliselt sellisest asjast ootab (VÕS § 217 lg 2 p 2). Kasutatud autode müümise korral on erikokkuleppe puudumisel sõiduki omaduste ja silmaspeetava kasutuseesmärgi osas lepingutingimustele mittevastavusega tegemist siis, kui müüdnud sõidukil on puudusi, mille tõttu ei ole sõidukit võimalik ohutult teeliikluses kasutada või mis võivad tingida tehnilise ülevaatuse negatiivse tulemuse ja seetõttu keelu autoga liikluses osaleda ja seda sõltumata asjaolust, kui vana sõidukiga on tegemist ja milline on läbisõit. Puudused, mis asja eesmärgipärast kasutamist iseenesest ei välista (näit rooste- või avariikahjustused, ei kujuta endast siiski lepingutingimustele mittevastavusi VÕS § 217 lg 2 p 2 tähenduses.

Kostja tellitud sõiduauto sõidukõlblikkuse ülevaatus toimus rohkem kui 6 kuud pärast müügilepingu sõlmimist ja asja kostja valdusesse üleandmist 17. jaanuaril 2008. a Aasta Auto Pluss AS-i poolt. Sõiduki ülevaatuse aktist 17. jaanuaril 2008.a ja sama ettevõtja 7. juuli 2008. a ost müük kontrolli kokkuvõttest nähtub, et auto ei olnud 17. jaanuaril 2008. a sõiduvõimeline ja oli ohtlik liikluses. Auto tegid ohtlikuks järgmised vead: piduriklotsid ja piduri kettad(tagatrumlid) kulunud ja kinni roostetanud; auto roolisüsteemis väga suur lõtk ja roolisammas suure lõtkuga; rooliotsad suure lõtkuga; tagasillatala puksid lõhki(kummi osa katki); rehvide profiili sügavus alla lubatud normi; suunatuled ei töötanud; mootorist ja käigukastis tõsised õlilekked; käigukasti kinnitus (käigukasti padi) oli puruks; piduri õli tase väga madal; sidur ei töötanud korralikult ja käiguhoovastik defektne; seisupidur defektne. Lisaks ülalmainitule olid autol veel järgmised vead: sisemised pooltelje otsad kulunud ja tolmutatted katki; stabilisaatori puksid lõtkuga; rattalaagrid lõtkuga; kojamehed kulunud; aku oli läbi; summuti ja heitgaasi torustik roostes või auklik; helisignaal ei töötanud; auto kerel mõlgid, rooste, värvkatte seisukord kehv.

Põhimõtteliselt müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustamise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1). Kui Aasta Auto Pluss AS-i poolt 17. jaanuaril 2008. a tuvastatud rikked oleksid autol esinenud ka müügilepingu sõlmimise ja ostjale üleandmise ajal, siis ei oleks sõiduauto olnud sõiduvõimeline ja teeliikluses ohutu. Selliste rikutega auto ei oleks VÕS § 217 lg 2 p 2 alusel vastanud müügilepingu tingimustele. Asjas on aga tõendamata, et Aasta Auto Pluss AS-i poolt tuvastatud rikked oleksid autol esinenud ka ostjale üleandmise momendil. Hageja väidab, et auto oli sõidukorras. Hageja tõendab oma väidet tunnistaja E. Kõopuu ütlustega (lk 31). Tunnistaja ütluste kohaselt töötab ta OÜ-s Autoremont ja hageja tõi sõiduauto Volkswagen Vento tunnistaja juurde ülevaatamiseks. Auto võis olla avariiline, kuid oli sõidukorras ja sõitis ise kohale. Autol olid sillas pisivead, jahutusvedeliku leke, ka roolivõimu pumbaga oli midagi viga. Auto üldseisund oli keskmine. Tunnistaja autot ei parandanud, teostas vaid ülevaatuse. Kostja vaatas ostjana auto üle. Tunnistaja näitas kostjale, kuidas käigud käivad. Hageja seletuse kohaselt oli sõiduk läbinud ka tehnilise ülevaatuse märtsis 2007.a, mida tõendab ka sõiduki registreerimistunnistuse ära kiri (lk 12). Kostja ei ole oma väidet, et sõiduk tegelikult ülevaatuses ei käinud millegagi tõendanud.

VÕS § 220 lg 1 ja 3 kohaselt peab ostja teatama asja lepingutingimustele mittevastavusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta asja lepingutingimustele mittevastavusest teada sai või teada saama pidi. Kui ostja ei teata müüjale lepingutingimustele mittevastavusest õigeaegselt, ei või ostja asja lepingutingimustele mittevastavusele tugineda. Kui teatamata

jätmine on mõistlikult vabandav, siis võib ostja siiski lepingutingimustele mittevastavusele tuginedes alandada ostuhinda või nõuda, et müüja hüvitaks tekitatud kahju, välja arvatud saamata jäänud tulu.

Kostja on teatanud hagejale sõiduki väidetavast lepingutingimustele mittevastavusest kirjalikult kahel korral: oktoobris 2007. a ja 22. jaanuari 2008. a kirjaga (lk 6). Teatamine on toimunud rohkem kui 3 kuud ja seejärel rohkem kui 6 kuud pärast müügilepingu sõlmimist ja sõiduauto kostja valdusesse üle andmist. Kohus leiab, et kostja ei ole sõiduauto mittevastavusest lepingutingimustele teatamisel järginud mõistlikku aega. Kasutatud sõiduauto tehnilist seisukorda mõjutab oluliselt nii sõidustiil, läbisõit kui ka tehniline hooldus, mistõttu võib sõiduki tehniline seisukord tema kasutamise käigus 3- 6 kuu jooksul oluliselt muutuda. Kostja seletuste kohaselt asus ta autot koheselt kasutama ja vajadusel remontisid autot tema vennad. Enne 17. jaanuari 2008. a ei ole ta autoremondi töökotta pöördunud. Auto läbisõit pärast 4. juulit 2007. a on kohtule teadmata.

Oktoobris 2007. a hagejale saadetud kirjas heidab kostja hagejale ette auto avariilisust. Asjas ei ole tõendatud, et kostja seadis lepingu sõlmimisel tingimuseks, et auto ei oleks avariiline. Vastupidi, kostja on asjas andnud seletuse, et tal oli väga kiire ja üksnes hageja oli nõus müüma talle sõiduki järeelmaksuga. Kostja ei ole asjas ümber lükanud hageja väiteid selles, et kostja teadis sõiduki avariilisusest, millest tulenes ka odavam müügihind, mis muidu oleks olnud 30 000 krooni. Avariiline, kuid hiljem remonditud auto võib olla sõiduvõimeline ja teeliikluses ohutu, mistõttu ei tähenda auto varasem avariilisus iseenesest, et auto ei vasta müügilepingutingimustele VÕS § 217 lg 2 alusel. Asjas ei ole tõendatud, et poolte kokkulepe hõlmas ka auto mitteavariilisust ja hageja on selles osas kokkulepet rikkunud ja andnud ostjale üle lepingutingimustele mittevastava asja.

Kuna kostja ei teatanud sõiduki väidetavast lepingutingimustele mittevastavusest mõistliku aja jooksul, siis ei saa ta käesolevas vaidluses sellele tugineda. Kostja ei ole esitanud kohtule ka neid asjaolusid, mis annaksid alust järeldada, et teatamata jätmine oli mõistlikult vabandav. Kostja on ka enne 17. jaanuari 2008. a taganemisavaldust esitanud hagejale seoses ostetud sõidukiga pretensioone. Kohtule on esitatud kostja dateerimata kiri hagejale, milles kostja teatab, et ta ei soovi seoses sõidukõlbmatu ja avariilise autoga seda autot maksta. Samas kirjas soovib kostja hagejaga kokku saada (lk 38). Eesti Posti tähtitud kirja kviitungitest nähtub, et kostja on hagejale edastanud posti oktoobris 2007. a (lk 37). Hageja on ise tunnistanud, et 2007. a sügisel pooled kohtusid ja kostja pakkus hagejale autot tagasi müüa (lk 31). Kohus leiab, et hageja kontaktaadressi ebatäpsus ja – selgus raskendas küll kostjal hagejaga suhtlemist, kuid ei muutnud seda võimatuks. Puuduvad andmed, et kostja ka enne oktoobrit 2008. a soovis hagejale teada anda sõiduki väidetavast lepingutingimustele mittevastavusest, mistõttu ei saa õigeaegset sõiduki lepingutingimustele mittevastavusest teatamata jätmist pidada mõistlikult vabandavaks. Auto ülevaatus asjatundja poolt toimus alles 17. jaanuaril 2008. a, mistõttu varasemalt ei olnud kostjal hagejale ka midagi teatada.

Kohus leiab, et toimikus lk 38 asuv kostja kiri on kostja tahteavaldusena ebaselge. Kuna kostja taganes lepingust selgelt hilisema, 17. jaanuari 2008. a avaldusega, siis ei saa toimikus lk 38 asuvat kirja käsitleda lepingust taganemise avaldusena. Ka kostja ise on kohtumenetluses selgitanud, et soovis selle kirjaga hinna alandamist. Seega on võimalik asjas tuvastada, et kostja on viitega auto sõidukõlbmatusele ja avariilisusele oktoobris 2007. a esitanud kostjale hinna alandamise avalduse.

VÕS § 112 lg 1 kohaselt kui lepingupool võtab vastu kohustuse ebakohase täitmise, võib ta alandada tema poolt selle eest tasumisele kuuluvat hinda võrdeliselt kohustuse mittekohase täitmise väärtuse suhtele kohase täitmise väärtusesse. Kohase ja mittekohase täitmise väärtused määratakse kohustuse täitmise aja seisuga. Kui kohase ja mittekohase täitmise väärtusi ei saa täpselt kindlaks teha, otsustab väärtuste suuruse asjaolusid arvestades kohus. Asjas ei ole tõendatud, et kostjale üleantud kasutatud sõiduauto oleks varasema avariilisuse tõttu mittevastavuses lepingutingimustega. Samuti puuduvad tõendid auto sõidukõlbmatuse kohta

oktoobris 2007. a. Seega ei saa kohus tuvastada selles osas müüjapoolse kohustuse ebakohast täitmist, mis annaks kostjale õiguse hinna alandamiseks.

Lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine). Kostja on lepingust taganenud VÕS § 223 lg 3 alusel seoses müüjapoolse müügilepingu olulise rikkumisega. VÕS § 188 kohaselt taganeb pool lepingust taganemisavalduse tegemisega teisele lepingupoolele. VÕS § 118 lg 1 kohaselt taganemiseks õigustatud lepingupool kaotab õiguse lepingust taganeda, kui ta ei tee taganemise avaldust mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta sai olulisest lepingurikkumisest teada või pidi teada saama. Kuigi esimese teate sõiduki väidetavast mittevastavusest lepingutingimustele edastas kostja hagejale juba oktoobris 2007. a, siis lepingust taganemisavaldus on esitatud kolm kuud hiljem 17. jaanuaril 2008. a. Nimetatud aega ei saa pidada kasutatud sõiduki puhul mõistlikuks. Käesolevas asjas on kohus tuvastanud, et kostja ei ole ka väidetavast sõiduki lepingutingimustele mittevastavusest hagejale mõistliku aja jooksul teatanud ja ta ei või ostjana asja lepingutingimustele mittevastavusele tugineda, sh lepingust taganeda. Müügileping on kehtiv ja kostjal tuleb seda täita. Kostjalt tuleb välja mõista hageja kasuks lepingu täitmiseks tasumata müügihind 9750 krooni. Vastuhagi tuleb jätta rahuldamata.

Vastuseks vastuhagi nõudele leping lõpetada märgib kohus, et kohus ei saagi lepingut lõpetada. Võlasuhte lõppemise alused on sätestatud VÕS §-s 186, sh on võlasuhte lõppemise aluseks ka lepingust taganemine, milline õigus on üksnes lepingupoolel. Kohus saab üksnes hinnata taganemise õiguslikke aluseid.

TsMS § 162 lg 1 kohaselt tuleb menetluskulud jätta kostja (vastuhagi hageja) kanda.

Kohtunik